

[Bernhard Baunsgaard]

sådan som det f. eks. er kommet frem for offentligheden i de skrivelser, der var optrykt i Ekstra Bladet forleden dag. Det er en efter min mening unødvendig optrapning. Det danske samfund har ikke brug for det, og man ved jo, at når man griber til voldeligere midler for at undertrykke et eller andet, man ikke ønsker, bliver svaret fra den anden side mere vold. Det kan ikke være en rimelig udvikling.

Må jeg derefter vende mig til et andet forhold. Jeg må henvende mig til den nu siddende justitsminister, selv om de foregående naturligvis ikke kan melde hus forbi, men det er den siddende, der må svare for det, der stadig væk er i gang. Det er spørgsmålet: kan politiet og borgerne være tjent med, at vi den ene måned efter den anden skal vente på at få svar på det spørgsmål og de problemer, der blev rejst i Information omkring Securitas? Vi behøver desværre ikke at søge hverken til kriminalromaner, dårlige film eller udlandet, når vi spørger: hvor mange af det danske politikorps' medlemmer er på private firmaers lønningsliste? Jeg deler helt den opfattelse, som politimesteren i Århus gav udtryk for, da han sagde: Det er uforeneligt med politimesterembedet at være på Securitas' lønningsliste. Men det er jo en opfattelse, der ikke deles af alle andre politimestre. Politimesteren i Odense og politimesteren i Ålborg er således på lønningslisten hos det private firma Securitas. Jeg vil fortsat, selv om det ikke bliver nemmere for hver måned, der går, inden vi får et klart svar, gå ud fra, at forholdet er helt i orden. Men hvorfor varer det så længe, før vi får opklaringen? Jeg synes ikke, at den forklaring, vi har fået fra justitsministeren om, at det er vanskeligt at samle det sammen, og at man må overveje konsekvenserne, mere kan holde. Det er, hvis jeg ikke er meget galt på den, nu henvend et halvt år siden, vi spurgte om dette og Information rejste sagen.

Der har allerede fra en del af de øvrige ordføreres side været talt om lokalnævnene. Jeg vil gerne understrege, at politiet ikke kan være tjent med det. Jeg har drøftet det med medlemmer af politikorpset, og jeg tror, at vi i dag er kommet i den situation, at vi må konstatere, at et færre antal klager ville blive afvist uden videre, hvis det var politiet selv, der skulle behandle klagerne over sig, og det kan politiet ikke være tjent med. Det glæder

mig, at justitsministeren nu stiller en reform i udsigt. Det er på tide, for kun hvis politiet bestod af engle, var det rimeligt, at så få klager fik ret i deres klage.

Jeg skal skynde mig at komme til de to sidste ting, jeg har følt det var nødvendigt at tage frem i forbindelse med en rimelig, velafvejede gennemgang af politiet og den udvikling, der har været. Jeg skal her koncentrere mig om to specialafdelinger inden for politiet.

Jeg skal understrege, at politiets efterretningstjeneste lykkeligt har undgået de – ja, det er vel ikke for stærkt et udtryk at bruge – skandaler eller tilløb til skandaler, der har været omkring forsvarrets efterretningstjeneste. Det er nok rigtigst at sige skandaler. Når man skjuler for justitsministeren, hvad der findes i forsvarrets efterretningstjeneste, og når man benytter agenter som hr. Hetler, tror jeg ikke, det er for stærkt et udtryk. Men alligevel føler jeg mig ikke ganske overbevist om, at de retningslinjer, der gælder for politiets efterretningstjeneste, er rimelige.

I 1965 fik vi indført det såkaldte Wambergudvalg, et civilt udvalg, der skulle føre tilsyn med politiets efterretningstjeneste. Det kan ikke være rimeligt, at dette civile tilsyn i løbet af de første 10 år af sin eksistens kunne afvise 310.000 danskere, der uberettiget, uden grund, fandtes i politiets efterretningskartoteker. Jeg føler mig ikke overbevist om, at der ikke stadig væk arkiveres og føres kartoteker over for meget.

Mine sidste bemærkninger skal gå på fremmedpolitiet. Jeg gør opmærksom på, at det nu er 2 år siden, ikke justitsministerens forgænger, men justitsministerens forgængers forgænger lovede at overveje en reform med hensyn til fremmedpolitiet. Det var før mexikanersagen. Det er på tide, at den kommer nu. Vi kan ikke være tjent med, at folketingets ombudsmand det ene år efter det andet skriver til justitsministeren; en retsstat kan ikke være tjent med den måde, vi behandler fremmede på. Jeg må stærkt opfordre justitsministeren til nu at begynde på reformerne, og begyndelsen var jo en strammere administration. Hvad oplever vi? Vi oplever, at til trods for at vi lovede EF en appelmulighed, finder der nu forhandlinger sted mellem fremmedpoliti og justitsministerium, så appelmuligheden forsvinder, og man vrider loven, så vidt ombudsmanden kan skønne, ud